

Edward Kelley (1555 – 1597) byl anglický alchymista žijící a pracující velkou část svého života na dvoře císaře Rudolfa II. v Praze.

Roku 1573 se zapsal ke studiu na univerzitě v Oxfordu, a to pod vymyšleným jménem Weston. Studia nedokončil, ale rád se chlubil svým vzděláním a po celý život užíval neoprávněně univerzitní tituly. Následně se učil lékárníkem. Lékárnické znalosti mu pomohly při jeho pozdější alchymistické práci. Pracoval také v advokátní kanceláři, kde se dopustil podvodu, za což byl také náležitě potrestán – byly mu uříznuty obě uši.

V roce 1582 vstoupil pod dalším falešným jménem, Talbot, do služeb známého vzdělance, přírodovědce, geografa, ale také věhlasného astrologa, alchymisty, mága a mystika Johna Dee. Kelly o sobě tehdy tvrdil, že rozmlouvá s anděly a Dee mu kupodivu uvěřil a učinil z něj svého společníka a médium pro své seance. V únoru 1584 odcestoval Dee s celou svou rodinou a také se svým asistentem Kelleyem do Polska. Po měsíci pobytu odjeli do Krakova a pak do Prahy, kam dorazili 9. srpna 1584. Zde je uvítal věhlasný přírodovědec a císařův osobní lékař Tadeáš Hájek z Hájku, který je ubytoval ve svém domě. Na jeho přimluvu získali také audienci u císaře Rudolfa II.. John Dee ale kupodivu císaře nijak nezaujal a tato první audience byla také tou poslední.

Nedlouho po audienci u císaře byl John Dee obviněn z čarodějnictví. John Dee i Edward Kelley uprchli z Čech do Polska a nakonec do Saska. O tři měsíce později se tajně vrátili a usadili se na dvoře jihočeského velmože Viléma z Rožmberka v Třeboni. Tímto svým činem Vilém z Rožmberka velmi rozeznil císaře, což byl ale zřejmě jeho záměr. Edward Kelley mezitím v Třeboni stále zdokonaloval své alchymistické kousky a triky a brzy získal přízeň svého hostitele, kterého údajně také vyléčil z těžké nemoci. Sláva Kelleyho se začala rychle šířit mezi ostatní šlechtou. O jeho alchymistickém umění se tak zanedlouho doslechl také císař Rudolf II. Vilém z Rožmberka se osobně setkal s císařem a došlo mezi nimi ke smíru a k dohodě – Kelley žil od té doby střídavě v Praze a v Třeboni a sloužil oběma svým pánům. Jeho první pokus před císařem dopadl skvěle, protože pomocí své speciální rtuti dokázal proměnit libovolný kov v čisté zlato. V jeho držení bylo i „černé nebo zemní zrcadlo“, s jehož pomocí prý mohl odposlouchávat cizí hovory a vidět na dálku.

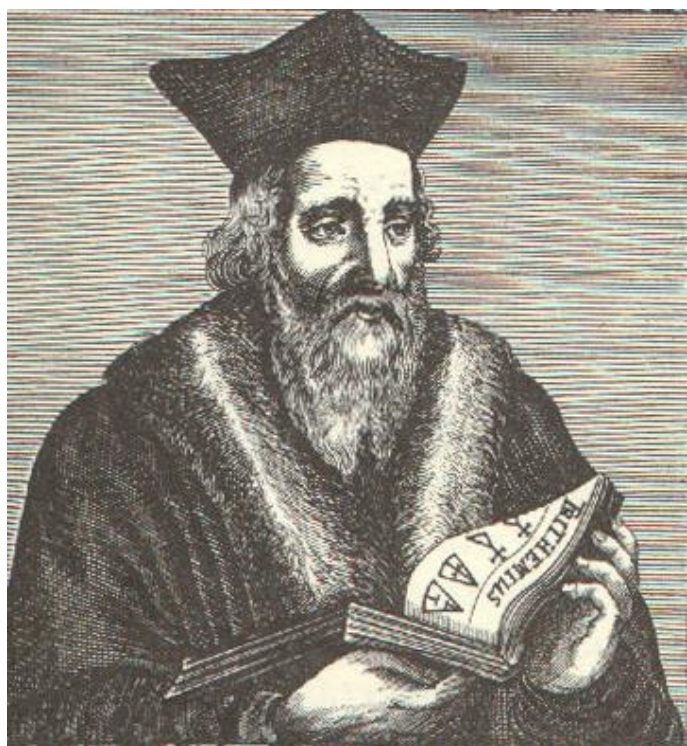
Kelley fascinoval i svým zjevem. Byl vysoký, štíhlý, měl plnovous a husté dlouhé vlasy – prostě černokněžnický zjev. Dlouhé vlasy zakrývaly chybějící uši, o které přišel v rodné Anglii. Kelley se nakonec usadil natrvalo v Praze a obratně rozmnožoval svůj majetek, dokonce získal rytířský titul. V roce 1589 byl přijat do české stavovské obce. Ke svému jménu také připojil přídomek „z Imany“ a stal se císařským radou. V roce 1590 už vlastnil tvrz Hrádek, mlýn, pivovar a dvanáct domů. Sídlil také v Jílovém u Prahy kde se pro císaře snažil vyrobit Elixír mládí.

Oblíbenost E. Kelleyho u císařského dvora však začala pomíjet. Osudným se mu stal souboj s dvorním úředníkem Hunklerem v roce 1591, při kterém přišel dvořan o život.

Souboje však byly nařízením císaře zakázány, a proto Kelley ujel k Vilému z Rožmberka, aby si zachránil život. Přesto byl zatčen a uvězněn na hradě Křivoklát. Po skoro tříletém vězení se rozhodl, že uteče. Po laně se spustil z věže, ale lano se přetrhlo a on dopadl na skálu. Roztržitěná noha mu byla amputována a nahrazena dřevěnou. Bylo rozhodnuto, že Kelley bude převezen do bezpečnějšího vězení, a tím byla cela mosteckého hradu Hněvín.

Kelleymu byl umožněn pohyb po celém hradě, měl možnost konat pokusy. V létě roku 1597 zde dokončil své dílo „Tractus de lapide philosophorum“ (Pojednání o kameni mudrců), kterým chtěl oblomit císaře. Ten ho však z vězení nepustil.

Kelley se rozhodl, že uteče podruhé. Opět se rozhodl použít provazu, který mu přinesla jeho žena při jedné své návštěvě. V noci spustil provaz z věže do hradního příkopu, kde na něho čekala jeho paní a věrný sluha s koňmi. Provaz se však přetrhl, Kelley spadl do příkopu a zlomil si zdravou nohu. Hradní hejtmán Baltazar ze Sebnice okamžitě vyslal na císařský dvůr posla, aby informoval císaře o Kelleyho útěku. Panovník mu nakonec udělil milost a vrátil mu jeho statky. Nesměl se však vrátit do rodné Anglie. Kelley neustále dlel na mosteckém hradě, kde se léčil ze zranění a údajně trpěl velkými bolestmi. Rozhodl se, že nebude dožívat život jako mrzák, a proto vypil smrtící tekutinu. Skonal 1. listopadu 1597 ve věku 42 let. Nikdo však neví, kde je jeho hrob. Říká se, že Kelley byl pohřben v jeskyni na úpatí kopce, kde se nachází hrad Hněvín. Tato jeskyně měla být zavalena kamenem a na něj vytesána židovská hvězda.

Edward Kelly

Dílna alchymisty